

Nøvn

Anna Elisabeth Berg
fødd Heinesen,
vanliga nevnd Anna,
ættað úr Leirvík,
búsitandi í Havn,

andaðist leygardagin 12. januar, 80 ára gomul.

Farið verður úr kapellinum
týskvøldið kl. 18.00,
og jarðarferðin verður úr Ebenezer
mikudagin kl. 13.00.

Leif, Regin, Jákup Alberg, Eyðun og Benadikta

Tey, ið vilja minnast Onnu, kunnu lata Eldrasambýlinum Oman
Hoydalar eina peningagávu, konto í Bank Nordik.

Okkara elskaða kona, mamma, omma, langomma,
vermóðir og systir

Hanna Justinussen
Leirvík

andaðist á Giljagarði 12 januar, 88 ára gomul.

Jarðarferðin verður frá Hebron í Leirvík
týsdagin kl. 13.

Fyri tey avvarðandi
Eirik

Tey, ið ynskja at senda blómur ella krans, kunnu ístaðin lata
Hebron eina gávu. Konta í peningastovnunum.

Minningarorð

Havi ætlað leingi at fest nøkur orð í blað um Begguna og Jógvan Clementsen heiman av Sandi, ið andaðust fyri knapt einum ári síðani, ja eg haldi tað vóru ikki triggir mánaðir í millum andlátini hjá teimum, í hvussu so er var eingin jaraferð ímillum tey bæði her í kirkjugarðinum heima á Sandi.

Fyri at lýsa tey bæði kann eg taka Jógvan fyrst. Jógvan var álitismaður við lít, bæði á sjógvi og landi. Hann var sjómaður meginpartin av lívið sínum. Hann var bæði við trolara, slupp, línubáti, snellubáti og eisini var hann skilagóður útróðrarmaður, og eg haldi ikki eg taki munnin ov fullan um eg sigi, at hann kendi hvørt mið og hvønn streymkvarða rundan um Sandoynna, sum sín egna buksulumma.

Jógvan silgdi eisini ímillum Sand og Skúgví í mong harrans ár. Fyrst við seksæringinum Breiðaness saman við bróður sínum Hanus hjá Hanusaklæmunti. Og so førði hann Sildberan í mong ár.

Hetta mundi neyvan altíð vera so tespuligt, serliga tá sjúkraflutningur var á skránni.

Innløgumaður var hann sera nærlagdur, og tað er ikki lítið hann dró til húsa bæði av sjógvi og landi og úr bakkanum eisini. Hann var eisini seyðamaður í mong ár, og ikki at forgloyma álitistarvið sum grindarmaður og merkjari.

Eg kann kanska taka eina hending, ið situr sera fast í minnunum tann dag í dag.

Grind var deyð á Sandi, og eg norð á gólvið um kvøldið, fyri at fregnast hvussu gekk. Komi inn í kjallarin, og siggi Jógvan situr mitt upp í dunganum av spiki og tvøsti, ið var ein stór rúgva, kanska eini 8-10 skinn, eg spyrji heldur spoyskliga, hvat ætlar tú við øllum hesum. Ætlar svara Jógvan, tú veit væl at eg havi nógvar munnar at metta bæði so og so.

Jógvan dróst við herviliga sjúku, tey síðstu árin hann livdi, og hann var eisini niðri á Ríkissjúkrahúsinum

í nakrar mánaðir, har døturnar bádgar Jonna og Elsa skiftust um at vera um hann. Hann kom aftur til Sands tað síðstu tíðina at vera, og eg haldi at hann kundi ikki fingið tað betur, enn uppi hjá Jonnu og Kristjani, ið vóru sera góð við hann. Stóra takk eiga tit fyri tað. Jógvan gjørdist 79 ára tá hann legði árarnar inn.

Bergfríð vanliga nevnd Beggan, var eisini ættað heiman av Sandi. Hon vaks upp undir brekkuni hjá abba og ommu síni, og har búleikaðist hon alt sítt lív. Jógvan og hon høvdu eitt fyrimyndarligt lív saman, hóast tey ikki altíð vóru so einig bæði.

Beggan var sera lítllátin av lindi, hon dæmdi ongantið at vera róst av nøkrum. Hon segði ongantið nei um hon var biðin at taka hond í við onkrum. Hon stóð mangan á odda fyri matgerð, bæði í veitslum, og eisini í ervum og hennara partur lá ongantið eftir, hvar hon var.

Á flakavirkinum var hon í mong ár, bæði á Sandi og

Skopun, har fekk hon, sum vera mann mong vinfólk, tað gav seg eisini til kennar tá hon fór til gravar.

Kann lítið ætlað, at tit døtur, svigarsynir við børnum sakna tey bæði sera nógv.

Hvørjaferð man kemur koyrandi norð eftir vegnum og hyggur niðan í køksvind-eygað leita tankarnir aftur á farnar dagar. Har tey plagdu at sita so fitt, hon við stokkum, meðan Jógvan sat og teldi burtur av einari grindalykkju ella einum kjógvi.

Eg sigi teimum takk og hitt síðsta farvæl, undir brekkuni var løtan sæl

At lata eftir eina øll tey, mæd vóru kær, man ferðina mæd meina, tað loyni eg ei tær ; tó vil eg fróur fara til tín .

Mín Guð, við treyst, tí tú vilt tey varða og goyma tey best.

H.S.V

Kyndulsmessudansur í Haraldssundi

Eins og undan farin ár verður vælumtókti kyndilsmessudansurin í Haraldssundi á skránni í 2013. Hesaferð verður hann friggjakvøldið 25. januar og

byrjar dansurin klokkan 22.00 og endar klokkan 3.00. Kostnaðurin fyri kvøldið er 100 krónur, og tá er matur íroknaður prísinn.

Fleiri dansifeløg hava

víst kvøldinum áhuga, so væntandi verður dansurin væl vitjaður. Haraldssund er gomul kyndulsmessubygd, og eru fyrireikararnir glaðir fyri, at tað hevur eydnast

at endurreisa hesa gomlu siðmentan í bygdini.